

LA CARA FOSCA DE LA PURPURINA

MARIA PAGÈS, ARA.CAT

El seu principal material és el PET, recobert de diferents metalls que contaminen els oceans.

A les unghes, al maquillatge, als cabells, a la roba i als treballs manuals. La purpurina és un element molt present en el nostre dia a dia que, tot i la seva aparentment inofensiva brillantor, amaga una cara fosca: és un perill per al medi ambient pels materials que la formen i l'impacte que generen. La polèmica al voltant de la purpurina va començar l'any 2017, quan una cadena britànica de llars d'infants va prohibir-ne l'ús a les activitats d'oci perquè és un producte que contamina. Els directors de la companyia explicaven que amb la decisió volien reduir la contaminació dels oceans i "ser responsables pensant en la pròxima generació".

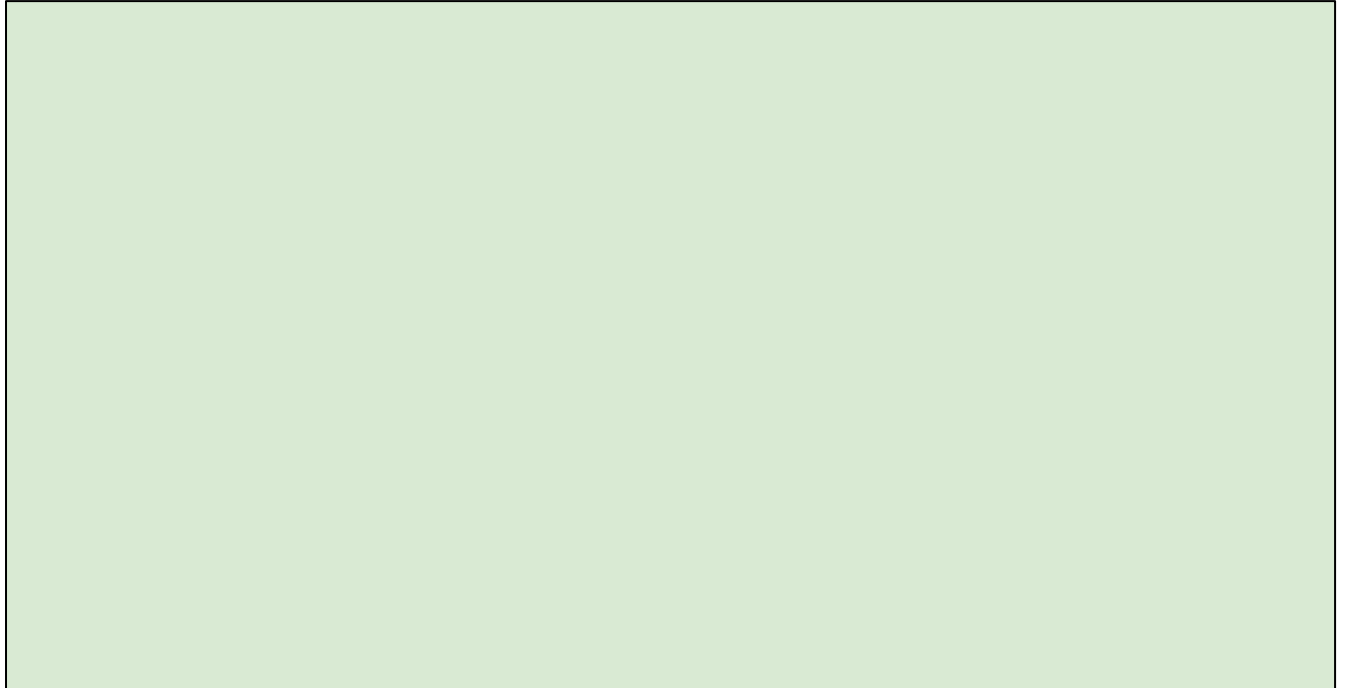

I és que la purpurina està considerada un microplàstic. Això vol dir que està formada per peces de menys de 5 mil·límetres de diàmetre. Concretament, el seu material principal és el politereftalat d'etilè (PET) -el plàstic de les ampolles- recobert amb diferents metalls, com l'alumini, el diòxid de tità o l'òxid de ferro. Segons la investigadora en geociències marines de la Universitat de Barcelona

Anna Sánchez, el polietilè metal·litzat "és una bomba de rellotgeria" per a la natura, sobretot per als mars i oceans i les seves espècies.

Però quin és el principal problema que causen aquestes làmines brillants a

l'ecosistema? La purpurina és un producte d'un sol ús. Segons Alba García, responsable de la campanya de plàstics de Greenpeace, un cop utilitzada se'n va a les clavegueres. Tot seguit arriba al tractament d'aigües residuals, on la purpurina no és filtrada pel format tan petit que té. Així, arriba al medi marí i interactua de manera negativa amb el seu entorn.

Dibuix del recorregut de la purpurina.

Brillantor al medi marí

Concretament, el plàstic PET presenta una densitat més alta que l'aigua de mar, per tant, el seu comportament consisteix en enfonsar-se i transportar-se per corrents de fons, tal com explica la investigadora Anna Sánchez. Així, el plàncton, els peixos, el marisc i els ocells marins consumeixen aquest microplàstic, que passa a la cadena tròfica.

“Els fragments ingerits normalment són excretats”, diu Sánchez, encara que no sempre és així. “Pot haver-hi problemes d'obstrucció intestinal o mort dels peixos o les aus perquè aquests animals tenen la sensació que estan tips després d'haver menjat el plàstic”, explica la investigadora.

Un article de *National Geographic* publicat al març deia que diversos científics han trobat microplàstics en “114 espècies aquàtiques” i que “més de la meitat d’aquestes espècies són habituals a la nostra dieta”. Segons Sánchez, el principal problema recau en els metalls que recobreixen la purpurina, ja que “es bioacumulen”. Quan són ingerits pels animals marins, els compostos químics associats a la purpurina “passen a formar part dels seus teixits i els causen danys hormonals que afecten la seva reproducció”, explica Alba García. Tot i que la toxicitat d’aquests animals depèn de la dosi ingerida, en un informe recent de l’Organització de les Nacions Unides per a l’Agricultura i l’Alimentació es conclou que els humans probablement n’ingerim quantitats ínfimes. A més, les Nacions Unides afirmen que “la toxicitat no suposa actualment un risc per a la salut humana”, encara que destaca l’escassetat de xifres i investigacions sobre el tema.

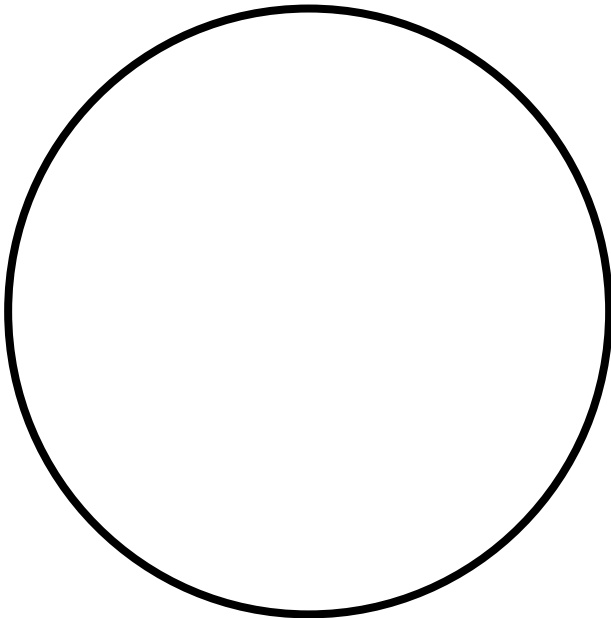
[Redacted] (títol)

Entre un 21% i un 54% de totes les partícules de microplàstics del món són a la conca del Mediterrani.

Segons un estudi del ministeri espanyol de Medi Ambient, el 72% de la brossa de les platges mediterrànies espanyoles són plàstics.

Representació de la brossa del mar Mediterrani.

	plàstics
	d'altres materials

Però, tot i la creixent problemàtica, pocs països contenen lleis restrictives amb els microplàstics, i sovint la purpurina no s'inclou en les reglamentacions.

Per la seva banda, l'Agència Europea de Productes Químics sí que ha volgut posar fil a l'agulla. L'Ens afirma que entre 10.000 i 60.000 tonelles de microplàstics s'afegeixen a tot tipus de productes comercials, i per això ha presentat aquest any un nou projecte per prohibir els microplàstics als cosmètics, a les pintures o als detergents. De fet, s'espera que la proposta arribi l'any 2020 a la Comissió Europea, i un cop aprovada pel Parlament i el Consell es deixaria un període de dos anys perquè els països la implementessin. Des de Greenpeace ho veuen com un primer pas, però volen que "s'apliqui de la manera més ambiciosa possible".

La purpurina es va començar a popularitzar als anys seixanta gràcies al famós vestit de lluentons de Pierre Cardin. I amb els anys els seus fans han anat creixent. Després de la polèmica iniciada per la cadena britànica de llars d'infants, diverses marques han substituït la purpurina tradicional per productes biodegradables. Tot i que a primera vista sembla una bona alternativa, les expertes consultades no ho veuen de la mateixa manera.

